

1.

MALHEUR

wanneer de Zenne onze grachten zal vullen en
de bruine akkerstroom nieuwe wegen zal stichten
zullen we zelf in blinde duisternis verdwalen

wanneer de Zenne onze gedachten zal zuiveren en
de zondvloed de zege verraad van de kraaien
zullen ook windmolens in de verte belangeloos blijven malen

de aarde opgebrand
de mens opgelicht
de lijken opgestapeld

de heldere M aan de Halse horizon
als een gebroken paal
pal boven water

'Malheur'

is de ophemeling van het platteland in het hiernamaals en
geen mens meer in de overspoelde straten
dat erover zal praten

2.

GRANDEUR

in de gloren van de avondzon
ontwaart zich een schouwspel
onttrokken aan het oog
in de ontkieming van de oorsprong

ik vroeg aan de kraai wat hij ervan vond
maar gebaad in het nachtelijk gewaad
gaf hij duidelijk geen barst
om die ondergaande zon

intussen
vergaan de vlinders verder in het voorspel
louder en alleen op het gevoel
geven ze geen greintje om het schouwspel

maar
net als een jeugdige kiem
vreesachtig verborgen zit tussen de barsten in de grond
vergaat de dag zonder dat iemand hem helemaal doorgrond

het is allemaal verbonden
en verenigd
in de oorsprong
ingeplant en ingepalmd
bewaken we de maan
totdat de zon weer opkomt

2040

wat als

cijfers, véél cijfers,

zo van, weet ge, 1 2 3 4 5 6 7 8 9

wel wijzen op het feit dat het 5 voor 12 is

maar dat een brandend nieuwsfeit, hoe heet van de naald ook, ons koud laat

zolang we het niet zelf aan de levende lijve ondervinden

wat als

studies, tabellen en grafieken

rapporten, adviezen en synthesesen

wijze grijze witte loebassen in nog wittere lange jassen

alleen maar meegeven wat we eigenlijk niet willen weten

wel, eigenlijk-feitelijk heeft onderzoek zonet uitgewezen dat

we de toekomst niet zomaar, zonder ba-ba-beloeba

tot 1 nummer kunnen reduceren

dat we

normale mensen nodig hebben die zich abnormale zaken kunnen inbeelden en

taboes durven doorbreken

want

wat als

wetenschap niet alles was

wat dan

ADEM IN

een roep om verandering doet verharding
sidderen
beven en trillen
een ongeleid projectiel dat
bij elke luchtstoot in het gehoor
de hoop doet herwinnen

adem wat toekomt in en
kijk toe hoe het volk zich verheugt
bermen, greppels en grachten gekleurd en
door donkerrode bloemen bezet
een verademing waarvoor bij elke vlinderslag
hemel en aarde moet worden verzet

FRISDRANKTOERISME

kijk,
als je al ooit de grens hebt overgestoken
om goedkoop, zonder schroom in Frankrijk
frisdrank te kunnen kopen
dan ontliep je onze suikertaks om
clandestien je hand te kunnen leggen op drank
gemaakt uit clementineconcentraat

als je al ooit je hand hebt gelegd op een wesp die
op een zweterige zomerdag
wilde proeven van die plakboel
dan heeft dat zwartgeel-gestreept insect
vermoedelijk met z'n hengel in je handpalm gezeten

gelukkig maar
hoef je van de meeste beesten
zo een steek zelfs niet te vrezen
daarbij zoeken ze in je glas
gewoon naar zoete rotzooi en
eigenlijk kan je dat makkelijk vermijden

scherm bijvoorbeeld je terras goed af of
beter
lok ze naar je hof met halfverteerd zoethout in het gras
beesten, zoals kevers, bijten uiteindelijk alleen maar uit zelfverdediging en
hoewel die steek in feite ongevaarlijk is
blijven ze sowieso liever verborgen in het struikgewas als
een toerist in eigen streek

LINTBOUWORM

beseft dat

het verderf van elke nieuwbouwwerf
gebouwd wordt door diegene die vergeten
wat co-existeren mogen betekenen

een gapend gat tussen land en zee
in een mum van tijd overbrugd door de
hebzucht van een waanzinnig geasfalteerd droombeeld

maar

de rekening wordt weldra gepresenteerd
want
't is het cement in de dorpskern dat de
vleugels verteert en het
insectenleven halveert

Vlaanderen verdrinkt en verstijft
ingewikkeld in een hersenspindel waarin
niemand gespaard blijft

nee

de honger wordt niet gestild want
we zitten met de oprisping van die verdomde steen in de maag

't is godverdomme godgeklaagd
planten alles vol totdat er geen plaats meer is voor een
heg of haag

ja

we zijn een plaag maar
ook parasieten stellen zichzelf soms in vraag
gaan we zo door tot het bittere eind
tot onze kleren liggen te weken in zure regen
en

zelfs de moed der wanhoop verzinkt in een grindmengeling

tot wanneer al het zoete dat ons dierbaar lijkt in

nat beton drijft

verbeten en verbitterd totdat

geen enkele vlinder nog in onze buik overblijft

Als sneeuw voor de zon

Een schrale windvlaag scheert over de boerderij bij de kasten
waardoor de honing uit eigen rangen stolt als vet in een kaarskolf.
In de kromme keuken maakt theelicht de boel weer vloeibaar,
de vork doet nu ook dienst als druiplepel, over een druippan,
waarin druipend suiker wordt opgevangen.

Ook de gevulde grachten langs de akkers stollen onder de zonloze ochtend terwijl
gesnoeide knotwilgen als gebalde vuisten langs de landweg opgelijnd blijven staan.
De omliggende velden zijn verlaten,
de boeren zitten achter hun schuren en stoken vuur met snoeihout uit aanpalend land,
vlammen versoepelen hun verroeste gewrichten.

Wanneer het weer warmer wordt,
ravotten dorpskinderen op de voorjaarsgrond met een rasp en een braadrooster.
Anderen vinden in een achterhuis een oude hamer en sikkel die ze,
door middel van zout, roestvrij maken.
Mei staat voor de deur, zegt de zot en

zolang niks verloren is blijft
alles dansen,
walsen,
en smelt wat vaststond,
als sneeuw voor de zon.

WATERVREES

wij zijn geneigd om
elkaar te betoveren met oorverdovende schone woorden
met dure woorden die eigenlijk goedkoop zijn omdat ze
zomaar voor het grijpen op het wateroppervlak drijven
toch weet wie wel eens in de diepte duikt dat
een wijsvinger op het gespannen water genoeg kan zijn om
een onderhuidse zeebeving te veroorzaken
een kleine inspanning met
grootse gevolgen een
stroomstoot die een vloedgolf van gevoelens verwekt en
door een buitenstaander nauwelijks wordt opgemerkt
please, alstublieft
laat u gaan, raak mij aan
tik met uw teen op de maat van mijn adem en
d
a
n
s
tussen het kippenvel dat
als een Mexicaanse golf in een propvol stadion
symbool staat voor het genot van verstrooiing
maxime savoldi

Kriebelkrabbel

Kijk hoe ons gemoed soms kan knippen
als tl-verlichting
in kapot-bespaarde
en verlaten overheidsgebouwen.

Hoe onze knipperkoppen door doemgedachten in grachten belanden en
door het slop en het slijk weer boven komen drijven.

Kijk hoe de regen willekeurige strepen trekt en het landschap in ongelijke stukken verdeelt.
Hoe de hokjes naar het raster lopen, de vakjes in de vlakke vervagen,
de straat stilaan een gladde spiegel wordt.

Kijk!

Kijk nu ook hoe
de kronkels krabbels op de grond vormen, hoe
alles soms gewoon daarom.

Het kelderverzet

Tempels, portieken, paviljoentjes,
pagodes en klokkentorens,
piramiden, imitatiegrotten, verdwenen kastelen,
invlieggelieven en verdronken torens.
Bevroren goed, goed geventileerde droge ruimtes,
zonder ruiten, ruitenwissers.
Vissers aan de vijver die,
langs de kelder,
het dauw als een vlies van de vlakte verwijderen.
Vroeger bewaarden men ijsblokken in die kelders,
vroeger,
dronken de rijken, op hun domeinen,
graag water uit koele kruiken en
wat dan, vraag ik mij af;
wat met de verguisde armen dan?

Tuinhuizen, verwaarloosde zolders, holle bomen,
bunkers en verlaten overheidsgebouwen,
namaakstraatlantaren, mergelgroeven, forten,
vogelkasten en afgebroken takken.
Bevroren goed, goed geventileerde droge ruimtes,
zonder ruiten, ruitenwissers.
Bosbomen die de boel van schaduw voorzien,
staan nog steeds pal op
de bol.
Nu zijn de ijssorbet, cornetto en consorten gaan vliegen,
nu,
landt de nacht, op hun domeinen,
die zo lang op zich heeft laten wachten en
wat dan, vraag ik mij af;
wat met de rijken der aarde dan?

